

Setembre 2016

Amigues i amics tonencs,

Ens trobem en un punt determinant del procés iniciat fa uns anys per tal d'aconseguir la independència del nostre país, Catalunya. **Estem en la legislatura de la desconexió**, la legislatura en què el govern i el Parlament (que té majoria independentista arran de les eleccions del 27-S) estan impulsant les lleis que ens han de permetre fer efectiva la nostra independència amb totes les garanties.

Estem en un punt de no retorn. La tradició del catalanisme polític històricament ha estat la de buscar i aconseguir les eines d'autogovern necessàries per servir millor la gent del nostre país i garantir el progrés de Catalunya. Així ha estat des de finals del segle XIX fins fa quatre dies. Podríem dir que abans l'objectiu del catalanisme polític era transformar Espanya per aconseguir un marc més propici per al desenvolupament social, nacional i econòmic de Catalunya. Ara ja passem a un altre capítol!

Al llarg de la història, el catalanisme ha intentat aquesta transformació de l'Estat, negociant, procurant arribar a acords i aprofitant els instruments de què podíem disposar. **L'enèsim intent d'entendre'ns amb l'Estat** i d'establir un nou marc de relació que ens dotés de més i millors eines com a país per al nostre progrés, i que ens permetés ser plenament catalans dins l'Estat espanyol, **va ser l'Estatut del 2006**. Un Estatut que va ser aprovat pel Parlament català, també pel Congrés espanyol i ratificat en referèndum per la ciutadania de Catalunya, però que el Tribunal Constitucional va tombar.

Després de la sentència del Constitucional contra l'Estatut, bona part dels catalans **vam arribar a la conclusió que l'Estat espanyol mai no admetrà Catalunya com a nació**, que no ens accepta tal com som i que, per tant, no ens representa. I no només això: els catalans tenim la desgràcia no sols de no tenir Estat, amb tot el que això comporta, sinó que tenim un Estat permanentment en contra. En contra de la nostra llengua, en contra del nostre model educatiu, en contra de la nostra cultura, un Estat que ens asfixia econòmicament i que no admet la nostra singularitat.

Per tot això, bona part dels catalans vam arribar a la conclusió que necessitem un Estat propi. No hi ha alternatives, no hi ha terceres vies, no hi ha res a fer: sabem que Catalunya no és viable com a comunitat autònoma dins l'Estat espanyol, ja ho veiem i ho comprovem a diari, però sí que serà viable com a país: **o som independents o acabarem sent residuals dins un Estat que simplement ens va a la contra.** Fins i tot persones que no provenen del catalanisme polític s'adonen que continuar dins de l'Estat espanyol és un mal negoci per a qualsevol persona que visqui a Catalunya, i que amb la independència aconseguiríem per a tots plegats un gran millora dels nostres serveis públics i, en definitiva, de la qualitat de vida dels ciutadans.

D'altra banda, l'Estat espanyol, fent gala d'un dèficit democràtic flagrant, poc homologable a un país modern del segle XXI en plena Unió Europea, ha negat sempre la possibilitat de donar veu a la ciutadania i convocar un referèndum vinculant per conèixer quina és la voluntat dels catalans. Per això vam convertir les eleccions del passat 27-S en eleccions plebiscitàries i el resultat va ser una majoria parlamentària independentista i un mandat molt clar: preparar la desconexió en 18 mesos.

Per això aquesta Diada és decisiva. Hem de demostrar aquest Onze de Setembre que estem a punt per fer la independència, demanar –amb una gran mobilització– a les forces polítiques independentistes que mantinguin i accelerin el full de ruta, i també donar suport explícit a les persones que, com la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, estan essent imputades penalment pel TC i la Fiscalia només perquè compleixen el mandat democràtic sorgit de les eleccions de la tardor passada.

Per aquest motiu us demano que aquest Onze de Setembre no us quedeu a casa, que fem tots plegats un darrer esforç, que sortim novament a manifestar-nos en resposta a la crida de l'ANC i Òmnium Cultural, que tornem a demostrar al món que la nostra voluntat d'esdevenir un Estat és inalterable. **Per això us demano que aquest diumenge ens acompanyeu a Berga** –que és on ha estat assignat Tona. Si encara no teniu tiquet per als busos us animo a adquirir-los ben aviat, i si no també s'hi pot anar en cotxe particular. Però no hi falteu!!!

Moltes gràcies a tothom per assistir als actes programats per commemorar la Diada d'enguany a Tona i gràcies per contribuir a fer d'aquesta la Diada més decisiva.

Visca Catalunya lliure!!

Josep Salom i Ges
Alcalde